

Tálas Péter

Rendhagyó kommentár

Ebben a rovatban a *Nemzet és Biztonság* 2008. januári indulása óta soha nem írtunk magunkról – lapunkról, szerkesztőségünkéről, szerzőinkről. Most sem tennénk, ha nem éreznénk úgy, hogy folyóiratunk három és fél éves fennállásának egyik igen fontos szakmai célkitűzését érte el 2011 júliusában azzal, hogy a *Biztonsági tanulmányok – Biztonságpolitika* című, Gazdag Ferenc által szerkesztett tankönyvvel újtára tudtuk indítani a *Nemzet és Biztonság Könyvek* kiadványsorozatot.

Szakmailag több szempontból is fontosnak tartjuk, hogy sorozatunk első kötetének egy, a felsőoktatásban tanulók számára szánt tankönyvet választottunk.

Egyrészt saját tapasztalatainkból tudjuk, hogy tankönyvet írni és szerkeszteni korántsem egyszerű feladat. A mostani kötet szerkesztője először 1998-ban, a Magyar Történelmi Társulat tanári tagozatával közösen próbált a tanári továbbképzés keretei között összeállítani egy biztonságpolitikával foglalkozó kötetet. Kutatási előzmények híján a kiadvány Szabolcs Ottó szerkesztésében néhány szerző tanulmányát szedte csokorba. A három évvel (2001) későbbi folytatás már jóval szisztematikusabb anyaggyűjtésre és szélesebb szerzői gárdára támaszkodhatott, ennek megfelelően a kiadvány mind tartalmi, mind módszertani szempontból közelebb állt a tankönyvek kategóriájához. A széles körű oktatási felhasználás közben láthatóvá váltak ugyanakkor a kötet hiányosságai is. E hiányosságokat (fogalmi koherencia, a nemzetközi szakirodalom, illetve a jelentősebb iskolák eredményeinek tükröztetése, a határterületek megjelölése stb.) próbálja meg kiküszöbölni tíz év után ez a mostani változat.

Másrészt szerkesztőségünk kezdettől fogva tisztában van azzal, hogy napjainkban szinte lehetetlen társadalmi és médiatámogatás nélkül jelentős biztonságpolitikai döntést hozni. A média által szállított hírek széles körben képesek a társadalom véleményalkotását befolyásolni, hosszabb távon azonban a társadalom attitűdjének alakulása döntően attól függ, hogy mennyire képes átlátni és értelmezni a biztonság kérdéseit. Igen lényeges továbbá, hogy felkészült-e a társadalom az aktív részvételét és támogatását igénylő dilemmák eldöntésére. Ez pedig releváns, közérthetően megfogalmazott ismereteket feltételez. A *Biztonsági tanulmányok – Biztonságpolitika* című kötet is ebben a szellemben készült. Szerkesztője és szerzői olyan tankönyvet kínálnak az olvasónak, amely a legbonyolultabb biztonsági kérdéseket is egyszerűen és közérthetően tárgyalja.

Végül harmadrészt: komoly szakmai sikernek tekintjük azt is, hogy egy olyan kötet lett a *Nemzet és Biztonság Könyvek* első darabja, amelynek szerkesztője és az elkészítésében közreműködők többsége folyóiratunk rendszeres szerzője, nem egy közülük szerkesztőségünk tagja. Ez ugyanis azt üzeni számunkra – s reméljük olvasóink számára is –, hogy a *Nemzet és Biztonság* köré az elmúlt három és fél év során sikerült olyan szerzőgárdát felsorakoztatnunk, olyan szakmai és szellemi közösséget teremtenünk, amely még a tankönyvírás korántsem egyszerűen megoldható kihívásával is képes megbirkózni.

Erre a közösségteremtésre vagyunk a legbüszkébbek könyvsorozatunk útnak indításakor. ■